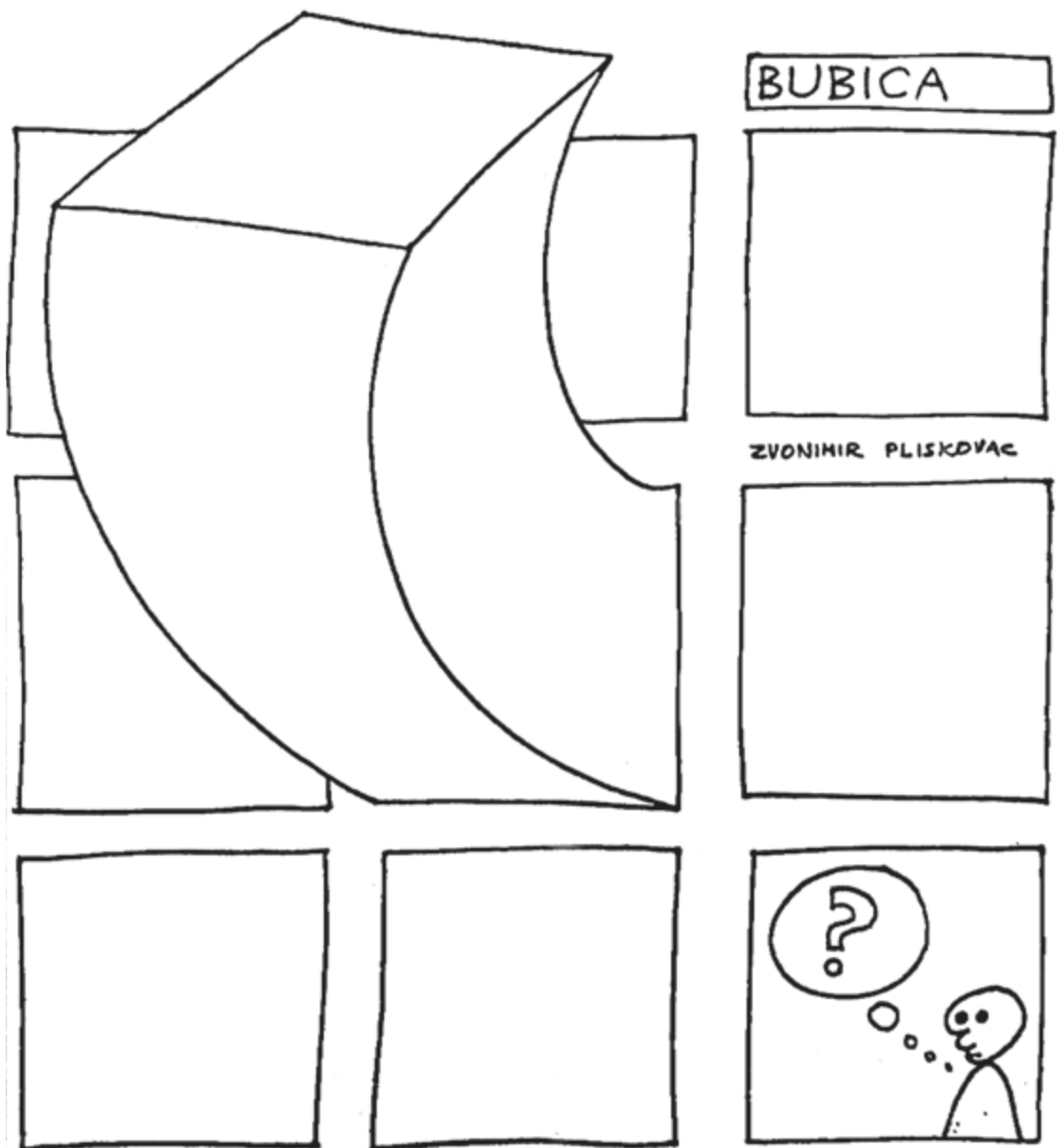

ZVONIMIR PLISKOVAC

STRIPOVI, KARIKATURE, GRAFIKA, 1975. - 1985.

HRVATSKO
DRUŠTVO
LIKOVNIH
UMJETNIKA
RIJEKA

Umjesto predgovora

Počelo je s Valom; oblikovao sam logo lista i desetak godina aktivno sudjelovao u grafičkom uređivanju Vala i pored toga redovito objavljivao stripove i karikature iz broja u broj.

Na izložbi se predstavlja izbor grafičkih radova od 1975 do 1985 godine; dakle stripovi i karikature tiskani u listovima Val i *Novi List* u Rijeci, *Studentski List*, *Polet*, *Vjesnik*, i *Oko* u Zagrebu, *Jež* u Beogradu i *Mladina* u Ljubljani te brojni plakati koje sam radio tijekom navedenog desetljeća za ustanove u kulturi, izložbe, muzeje, kazališne predstave, glazbene manifestacije, festivale i punk-bandove u Rijeci.

Kada je riječ o izloženim grafičkim radovima, serijama stripa ili „antistripa“ kako ga kolokvijalno najčešće nazivaju, potrebno je reći da se radi o eksperimentu, o odmaku u stranu, iza stripa, o putu prema istraživanju autonomije osnovnih oblika stripa; do granica geometrijske apstrakcije njegove konstrukcije ili do oblikovne i značenjske interpretacije prostora stripa (i geometrijskog) i onog mentalnog. Priča je dakle o stripu, ali iznutra, duboko u stripu; dakle uvijek „za strip“. Značenjski, radi se o stripu stanja, ne zbivanja.

U dilemi ustaljenog i pojednostavljenog označavanja ovog stripa „antistripom“ bliži sam stavu da je ovdje riječ o laboratorijskoj analizi stripa, o lutanjima svemirom stripa, o stalnom postavljanju pitanja, o „striptizu“ stripa, o stanjima između slike i riječi uvijek u namjeri istraživanja beskonačnosti geometrije „prostora“ stripa; korak je to prema novoj stvarnosti, između doslovnosti i univerzalnosti „u granicama“ kvadrata; dakle, zaključno, stripom na strip, u pokušajima oblikovnog doticanja istine; ili revolucija olovkom, a ne puškom; odnosno stripom stalno postavljanje pitanja? (...)

Sastavni dio izložbe, zajedno s mojim grafičkim radovima, čine tekstovi ljudi s kojima sam dijelio navedeno vrijeme, a koji su bili aktivni sudionici, suvremenici, „suborci“, suradnici, prijatelji, kolege i urednici a koji su svi, svaki svojim djelovanjem sudjelovali u Valu, oko Vala, u Rijeci i Hrvatskoj, tada pa sve do danas, svatko na svom području interesa, u borbi za kulturu, za pomicanje granica slobode, literature, kritike, povijesti i umjetnosti. Njihovo literarno očitovanje o tim godinama i mojem radu rekonstruira i dokumentira širu sliku „našeg“ zajedničkog vremena iz naše povijesti.

Kratke odlomke iz tekstova Lilijane Domić, Velida Đekića, Gorana Ježića, Veljka Krulčića, Miljenka Marina i Milorada Stojevića donosimo u prilogu. Tekstovi u cjelini biti će tiskani u opsežnom katalogu koji je u pripremi i bit će uskoro dostupan.

ZP

KOCKICA – ZVONIMIR PLISKOVAC

OKUPILA NAS JE *BUBICA* S PORUKOM KREATORA / AUKTORA ZVONIMIRA PLISKOVCA KOJI KAŽE: „VAŽNO JE DOTAKNUTI ISTINU“.

(...) *Izbor je kreativan čin*, citirali smo svojedobno „lekcije“ uz čitanje H. L. Borhesa i otkrivali estetiku postmoderne, (ne kao destrukciju moderne...). *Izbor je kreativan čin* koji gradi estetiku osobnoga poetskog čitanja: književnoga, likovnoga, vizualnoga. Na tom tragu bilježimo eseje kao zanimljive komentare, bilježimo autonomna umjetnička djela, remek-djela, autorska djela. Tako je Zvonimir Pliskovac reinterpetirajući povijest umjetnosti utemeljenu u apstrakciji, koristeći se podlogom „primjenjivoga konstruktivizma“ i „signalizacije“ izgradio i izlagao obilne konceptualne cjeline. Rado pamtim njegova prostorna istraživanja s „otvaranjem prozora“ u uglu slike. Bila je to besprijeekorna drvena ploha s oknom. Kad se „okno“ u podlozi slike otvorilo – u crvenom, plavom, žutom prozorčiću – otvarala se vizura u postvoreni imaginarni krajolik. Iza malih vratiju otvori se mali kadar i povede nas k upisanim linijama „renesansne perspektive“ na podlozi jedne od primarnih boja. Autor tako interpretaciju „linearne perspektive“, doslovce zatvara u ugao slike, u svojevrstu marginu. Povezuje nas to s povijesno umjetničkim istraživanjima Jamesa Elkinsa i spomenutom knjigom „*The Poetics of Perspective*“, gdje autor propituje i relativizira dominaciju linearne perspektive. Pliskovac doduše propituje plošno i iluzionističko, konstruktivno i fantastično, moguće i nametnuto... Odazvao se *zovu ludičkog*, pozivu u igru koja ga je potom odvela na kreativna raskrižja otkuda jedan od pravaca vodi u strip. Tako su nastale *Bubica* i *Kockica*.

Od 1975. godine Pliskovac stripove objavljuje u listovima *Val* u Rijeci, u *Poletu*, *Studentskom Listu*, *Vjesniku* i *Oku* u Zagrebu, u *Ježu* u Beogradu i *Mladini* u Ljubljani.

U Galeriji *Nova* u Zagrebu pojavila se 1977. *Bubica i Kockica* Zvonimira Pliskovca, stripovi s predgovorom Radovana Ivančevića. Potom je u Galeriji SC-a 3. 10. 1978. otvorena Pliskovčeva izložba *U počast balonu* (također s predgovorom Radovana Ivančevića). Na otvorenju „veliki šušur“ ili „vela barufa“ u počast kreativnosti, sinergija svega kreativnog: svirali su *Parafi* iz Rijeke i *Azra*. Otad je 1977/78. Pliskovac- kreator pridonosio kvaliteti i raznolikosti hrvatske likovne i vizualne scene. Prisutnost na javnoj sceni, sjajne recenzije prof. dr. Radovana Ivančevića i dr. Tonka Maroevića, interes međunarodne javnosti, (imao je pozive iz kulnog časopisa *Linus*), otvorio je Pliskovčevoj domicilnoj Rijeci drukčije vizure u europsku suvremenu umjetnost i likovno nasljeđe 20 stoljeća. Doduše, izložba u Galeriji Klović u Rijeci (2022.) razmotava i obrazlaže samo jednu liniju djelovanja Zvonimira Pliskovca, a to je strip (možda antistrip) – *Bubica* i *Kockica*. Ove kreacije imenom i likom oponiraju stereotipima stripa pa i mogućim stereotipima koje je stvorila „alternativna scena“ stoga zaslužuju posebnu obradu i tumačenja. (...)

Stripovi i grafički dizajn Zvonimira Pliskovca u riječkom omladinskom listu Val

OMEKŠAVANJE OLOVNIH VREMENA

(...) Upravo je Pliskovac u prvom broju *Vala*, u studenome 1975. objavio prvu pasicu stripa *Bubica* koji će postati jedan od njegovih zaštitnih znakova, da bi objavljivao kontinuirano, s kraćim prekidima, punih osam-devet sezona. (...)

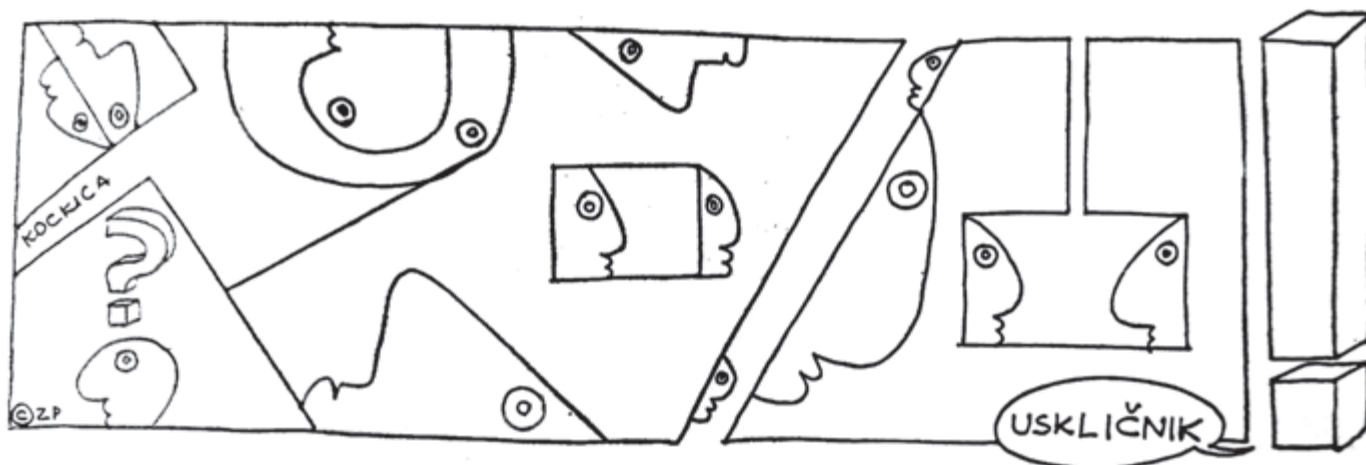
Bubica je, dakle, prvi Pliskovčev riječki strip, pojavljuje se u prvom broju *Vala* i odmah najavljuje ono čime će se autor baviti - ispitivanjem i istraživanjem forme i osnovnih elemenata stripa, a to su kvadrat koji uokviruje sadržaj, crtež unutar kvadrata i tekst u oblačiću koji nam pojašnjava što se zapravo događa. Strip *Bubica* je izveden u jednom potezu, rijetko ga vidimo cijelog, najčešće vidimo samo glavu ili je prikazan do pasa, u pravilu prikazan iz profila ili poluprofila, ne pokazuje emocije, nit se smije nit, plače. On često stoji izvan kadra, odnosno kvadrata, gleda i komentira što se zapravo događa s kvadratom. (...)

(...) Strip *Bubica* međutim, nije u *Valu* trajao dugo – Pliskovac je *Bubicu* uskoro preselio u *Vjesnik* u Zagrebu, a u *Valu* je uskrsnula *Kockica*, što je bilo još apstraktnije. U tom stripu nema više antropomornog lika, već je glavni lik geometrijsko tijelo i to je tada bio valjda jedini takav strip u svijetu. (...)

(...) Pliskovac je eksperimentirao i s drugim elementima stripa. Primjerice u seriji naslovljenoj *Razgovori* strip-baloni u kojima je inače tekst, posloženi su okomito, međutim autori razgovora se ne vide, nema ih, a razgovori su nerijetko besmisleni, baš kao što to razgovori u svakodnevnoj komunikaciji često i jesu. (...)

(...) Uzgred, Pliskovac se balonom bavio i kao objektom likovnog promišljanja pa je još u listopadu 1978. godine u zagrebačkoj Galeriji Studentskog centra, u povodu otvorenja nove sezone te galerije, priredio samostalnu izložbu s tom temom pod naslovom *U počast balonu (Hommage au balon)* s predgovorom dr. Radovana Ivančevića. Tako je jedan stripovski element, u suštini crtež, postao opredmećen i kao objekt završio u galerijskom prostoru. Ti baloni različitih su oblika, izvedeni u različitim materijalima i donose različiti sadržaj; neki su puni slova ili riječi, drugi prazni ili čak šuplji pa se kroz njih vidi druga strana, ima ih dvodimenzionalnih, ali i trodimenzionalnih, izvedenih od žice, valovitog kartona, plastične folije, staklene ploče (...)

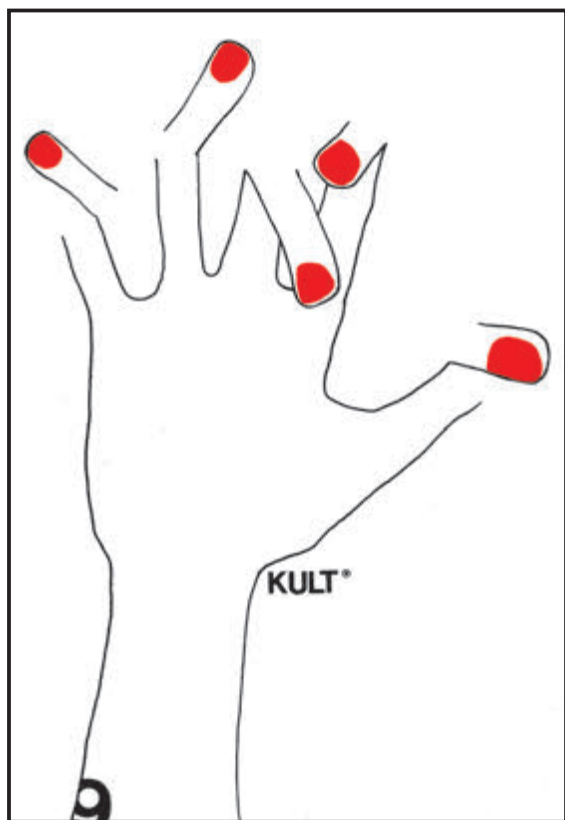
Ipak, najradikalniji njegov rad vezan za istraživanje medija stripa bila je, nakon sedam godina bavljenja stripom, objava nevidljivog stripa. Činilo se da je Pliskovac u svojim istraživanjima došao do kraja – naslov *Nevidljivi strip* i pred čitateljem bijela, čista, prazna novinska stranica, tek u dnu stranice onaj međunarodni znak za copyright, malo „c“ u krugu, i autorski potpis Zvonimir Pliskovac. Ničeg više nema, ni okvira, ni balona, ni lika, ni crteža, samo bjelina i naslov koji bi možda htio poručiti da strip ipak negdje postoji samo ga se ne vidi. Gdje postoji? Možda tek u mašti promatrača koji bi, gledajući u tu bjelinu, mogao zamisliti svoj vlastiti strip. (...)

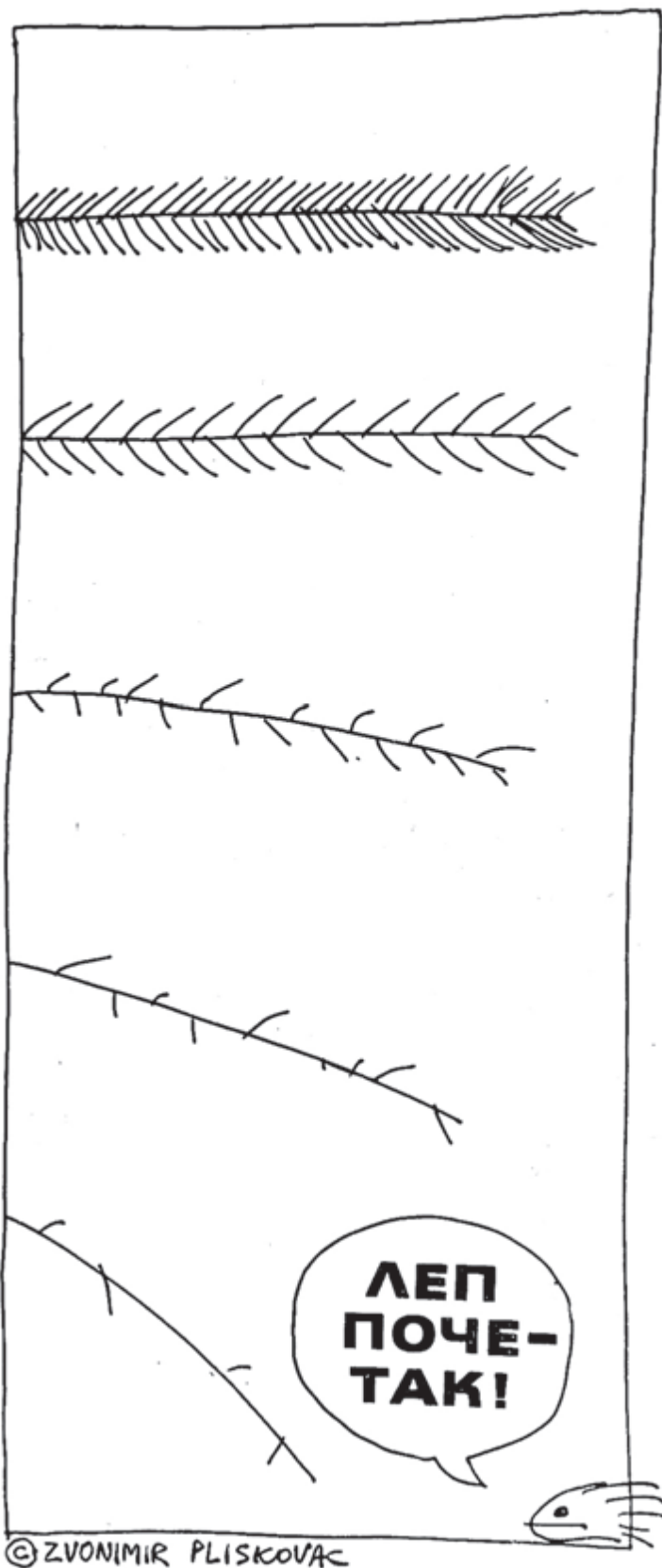
EREKCIJA DUHA

(...) Ti njegovi antistripovi imali su svojevrstan egzistencijalistički štih, tako da ga često znam zamišljati kako sjedi za stolom u lokalu na Monmartreu i čita knjigu Sun Tzua dok lagano ispija apsint. Za susjednim stolom sjede mali ružni filozof i njegova vječna družica koja piše bilješke za knjigu *Drugi spol*. Iz kafića odjekuje postkoitalni glas Juliette Greco.

Iako su njegovi antistripovi bili vrlo subverzivna rabota Bibi se radije držao devize Rudia Dutschkea „dugi marš kroz institucije“. (...)

СУПЕР ЈЕЖ АНТИ СТРИП

ZVONIMIR PLISKOVAC, RIJEČKI STRIP I STRIPOVSKA KARTA HRVATSKE (OSOBNI POGLED & FRAGMENTI ZA STUDIJU)

(...) Osim u riječkome *Valu* stripovi Zvonimira Pliskovca su u drugoj polovici 70-ih godina prošlog stoljeća objavljivani su u dnevnom listu *Vjesnik* i dvotjedniku za kulturu *Oko*, oba naslova izlazila su u Zagrebu.

Tek nedavno sam saznao kako je Pliskovac (...) svojim stripovima ne samo „gostovao“, nego je i surađivao u ljubljanskom omladinskom listu *Mladina* i u uglednom beogradskom humorističkom listu *Jež*. (...)

(...) Spomenuo sam zagrebačku izložbu stripa Zvonimira Pliskovca u Galeriji *Nova* koja je prenesena 1978. godine u Rijeku i u Beograd.

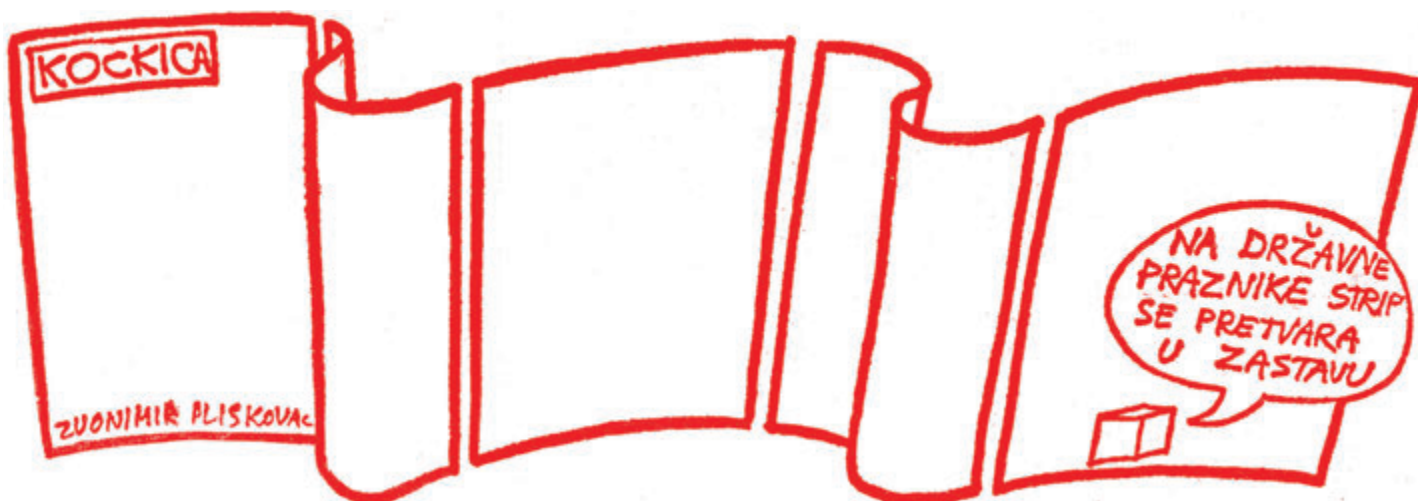
U rodnom gradu Pliskovčeva izložba je organizirana u Izložbenom salonu Doma JNA (bivša i današnja FILODRAMMATICA) na Korzu – što je bila prva izložba stripa ikada postavljena u Rijeci. (...)

U glavnom gradu Jugoslavije stripove tada 26-godišnjeg riječkog umjetnika ugostio je Studentski kulturni centar („legendarni“ SKC), jedna od najprestižnijih i najvažnijih adresa u državi za promociju nečeg novog i nečeg kvalitetnog u suvremenom umjetničkom stvaralaštvu.

Godine 1986. u Muzejskom prostoru Zagreb (današnjim Klovićevim dvorima) organizirana je retrospektivna izložba *Strip u Hrvatskoj 1867. – 1985.*, prvi slučaj na ovim prostorima da je strip na „velika vrata“ ušao u jedan od muzeja. Kustosi izložbe bili smo kolega Glavan i ja, a jedan od 127 izloženih strip eksponata bila je *Bubica* Zvonimira Pliskovca. (...)

(...) Stručni žiri udruge „Art 9“ za popularizaciju i očuvanje baštine hrvatskog stripa, u sastavu Nedeljko Dragić, Raul Švarc, Tihomir Mraović, David Ivić i Veljko Krulčić, odlučio je dodijeliti posebno priznanje *Andrija Maurović* za doprinos razvoju hrvatskog stripa u 2021. godini Zvonimiru Pliskovcu. U obrazloženju je navedeno da je *Bubica* bila „intelektualni, autorski strip s jednim junakom, gegom i poigravanjem medijske (i novinarske) forme stripa, odnosno njegovim istraživanjem“, dok je *Kockica* bila „još radikalnija u istraživanju i u „pomjeranju“ granica stripa“.

Nagrada *Andrija Maurović* za životno djelo u hrvatskom stripu se dodjeljuje od 2009., a prošlogodišnji trinaesti po redu laureat bio je Joško Marušić, Pliskovčev generacijski kolega. (...)

Velid Đekić

PLISKOVAC, PLAKATI I „UNURAŠNJI KRUG“ RIJEČKE PUNK SCENE

Uključiti ili ne GPS u kretanju vizualnim svijetom Pliskovčevih plakata, na koncu ćemo uvijek završiti na istom. Kažu kako tehnologija ne griješi, oko valjda još manje, a oboje u njegovu slučaju vode put dvaju ishodišta, dvaju tipova jezika kojima ti plakati govore.

Jedna je rubna, off, samim tim i alternativna medijska praksa, koja inicijalne korake ima u Pliskovčevoj sklonosti stripu, točnije antistripu. Dokazni materijal pronalazimo u njegovim autorskim serijalima *Bubica* i *Kockica* u riječkom omladinskom listu *Val*, u *Poletu*, *Studentskom Listu*, *Vjesniku* i *Oku* u Zagrebu, u *Mladini* u Ljubljani i *Ježu* u Beogradu, također u njegovoj izložbi posvećenoj stripovskom „balonu“ kao elementu (ne)komunikacije u zagrebačkom Studentskom centru (Galerija SC), oboje s konca sedamdesetih.

Pogled s onu stranu nekonvencionalnih pristupa otvorio mu je potom, u osamdesetima, prostor što ga je raznolikim praksama učinila svojim riječka punk scena, s čijim se senzibilitetom bez teškoća našao u dosluhu. Pa i više od toga, tragom činjenice kako Pliskovac nije samo osjetio bilo vremena, unoseći elemente punk-poetike u vlastite plakate nastale raznim povodima, dakle kao vanjski promatrač događanja, nego je uzeo i osobnog udjela u pokretu, dizajnirajući plakate za bendove koje su resili atributi nove „urbane gerile“. A to ne bi bilo moguće bez postojanja dijelom njihova „unutrašnjeg kruga“.

Najčvršću takvu sponu je ostvario s grupom Kaos. To će reći kako je plakatima realiziranim za momčad koja se na pozornice uspinjala predvođena vokalicom Teom Josipović osmišljeno pridružio ostali komunikacijski materijal, poput bedževa, naljepnica s logom benda i slično. Plakati načinjeni za Kaos, Termite, Mrtvi kanal, Istočni izlaz i druge bendove, za omladinski klub Palach (aka Ivo Lola Ribar), za Ri rock festival, pa čak i za grupu Preobražaj (koja sebe nije vidjela u ladici s pankerskim prvoborcima, ali je morala platiti barem takav, simboličan danak trenutku pojavljivanja na sceni) govore općom vizualnom jezičnom politikom punk pokreta. (...)

(...) Pliskovac je osviješten dizajner, na *ti* s glavnom vizualnokomunikacijskih praksi vlastitog vremena. A to njegove radove čini uvjerljivim.

Da bi to ostalo u potpunosti tako, doduše, morao je na plakatima priznati i drugo ishodište svoje dizajnerske prakse. Plakat za grupu Mrtvi kanal čitljiv mu je i sa stajališta balansirane organizacije prostora, što upućuje na osjećaj za klasičnu kompoziciju slike. Još eksplicitnije, njegov plakat/logo za grupu Kaos ne priziva dojam kaotičnosti, dizajnerski je posložen prilično racionalno. Hoće se reći: iz Pliskovčevih rješenja maše nam njegovo klasično obrazovanje, drugim riječima upućenost u sve ono što baštinimo iz povijesti vizualnih praksi. Pliskovac nije formiran samo na uličnoj umjetnosti,

RAZGOVORI

Z. PLISKOVAC

BALETNO VEČE
PREMIJERA 3. 6. 1981.

KOREOGRAFIJA I REŽIJA: **NORMAN DIXON**

ASISTENT KOREOGRAFA: **CARLOS ARAYA**

PROKOFJEV: PEĆA I VUK
KOSTIMOGRAF: **RUŽICA NENADOVIĆ - SOKOLIĆ**

NARODNO KAZALIŠTE IVAN ZAJC-RILJEKA
RASPUSJETA: **DURO TATAJ**
SCENOGRAF: **ZVONIMIR P**

SUDJELUJU: **CARLOS ARAYA SMILJA BENAC RADE DRAGOMIR TEREZA DUBROVIĆ OŠK**
MILAN KRISTOFIĆ SMILJA KVEŠIĆ RADMILA MITIĆ BRANKA RA

on je ujedno formiran kao povjesničar umjetnosti.

Dovodi li takva dvostrukost polazišta u pitanje konačne učinke Pliskovčeva dizajnerskog rada?

Ako problem te vrste nije imala punk – scena s kojom je svojedobno surađivao, a koja je primjenjivala vrlo oštre kriterije u razlikovanju autentičnog od lažnog, nema razloga da ga imamo mi danas. Podsjetimo se, uostalom, kako je punk, taj reprezentativan modus ulične kulture, zakuhan kao proizvod u intelektualnoj retorti britanskih studenata umjetnosti.

Milorad Stojić

Bubica je čovjek, Kockica i Balon / Oblak također su ljudi – svi su oni bića stripa.

(Fragmenti o Zvonimiru Pliskovcu, *Bubici*, *Kockici* i *Balonu* / *Oblaku*)

(...) Anti u antistripu je prividna protivnosti klasičnoj stripovskoj formi i sadržajnoj šablوني, a ne suprotnost vitalizmu i vitalisu. Anti nije nekakva rigidna pobuna nego izbor, likovni i filozofski, a cilj im je: apsurd učiniti ravnopravnim među ljudskim misaonim procesima (i učincima), odnosno umjetničkim preokupacijama, apsurd je sama bit našega života. (...)

(...) U tom propitivanju samog medija stripa, ali i ironičnog odnosa prema njemu i očitim aluzivnim propitivanjima postojanja nekakve stvarnosti, ne vidimo samo zezanciju s kanonima i uvriježenom poimanju klasičnog stripa. Pliskovac zapravo apsurdom humanizira odnose među predmetima i pojavama u svom stripu da nije teško primijetiti antropomorfiziranje onoga što bi na stripovskoj sceni trebalo biti neživo – kvadrat, balončić, pa i ideja o nečemu.

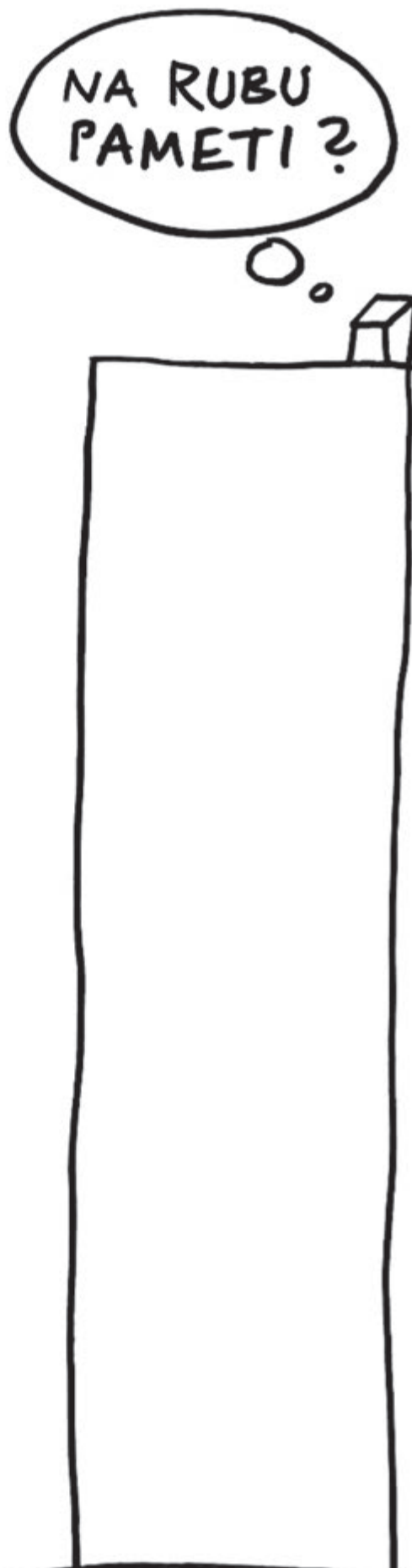
Dobro je napisao Radovan Ivančević kako je *Bubica* plošno nacrtana, tek iz profila (nikada en face), pa mu taj lik više sliči pismu negoli biću (čovjeku). Dakle, stvari se, uglavnom, očovječuju a čovjek (*Bubica*) ima osobine statičnog pisma, rukopisa, slova, gotovo stvari (predmeta u prostoru). U tome se Pliskovac približava ideji bajke, odnosno interakciji stvarnog i nestvarnog, pa se, namjerno ne razaznaje što je što. Pojednostavljeno: to je interakcija inovativnosti stripovskog postupka i sugestije za njegovu recepciju u klasičnom smislu. Odnosno: problemski (stripovski) spektakl „veći“ je od sadržaja koji prikazuje.

Kanonizacija nemogućeg kao jedine stvarnosti dovodi tu ideju do pitanja: stvara li Zvonimir Pliskovac antistrip ili filozofski strip?

Oboje, dakako. (...)

(...) U stripu autor drži gotovo sve referentne konce u rukama a recipijent ima male šanse utjecati na njihov tijek, u performansu je autor „tek“ inicijator za gotovo virtualan referentni prinos promatrača-sudionika performanse – osim u nekim slučajevima kada se Pliskovac „ograđuje“ od takve isključivosti. (...)

(...) Tako se značenja poigravaju s višeznačjem, ništa nije fiksirano, stalno i stabilno, osim sugestije koja o tome šuti. Ta je sugestija sam autor – Zvonimir Pliskovac. I – što tu zbunjuje?

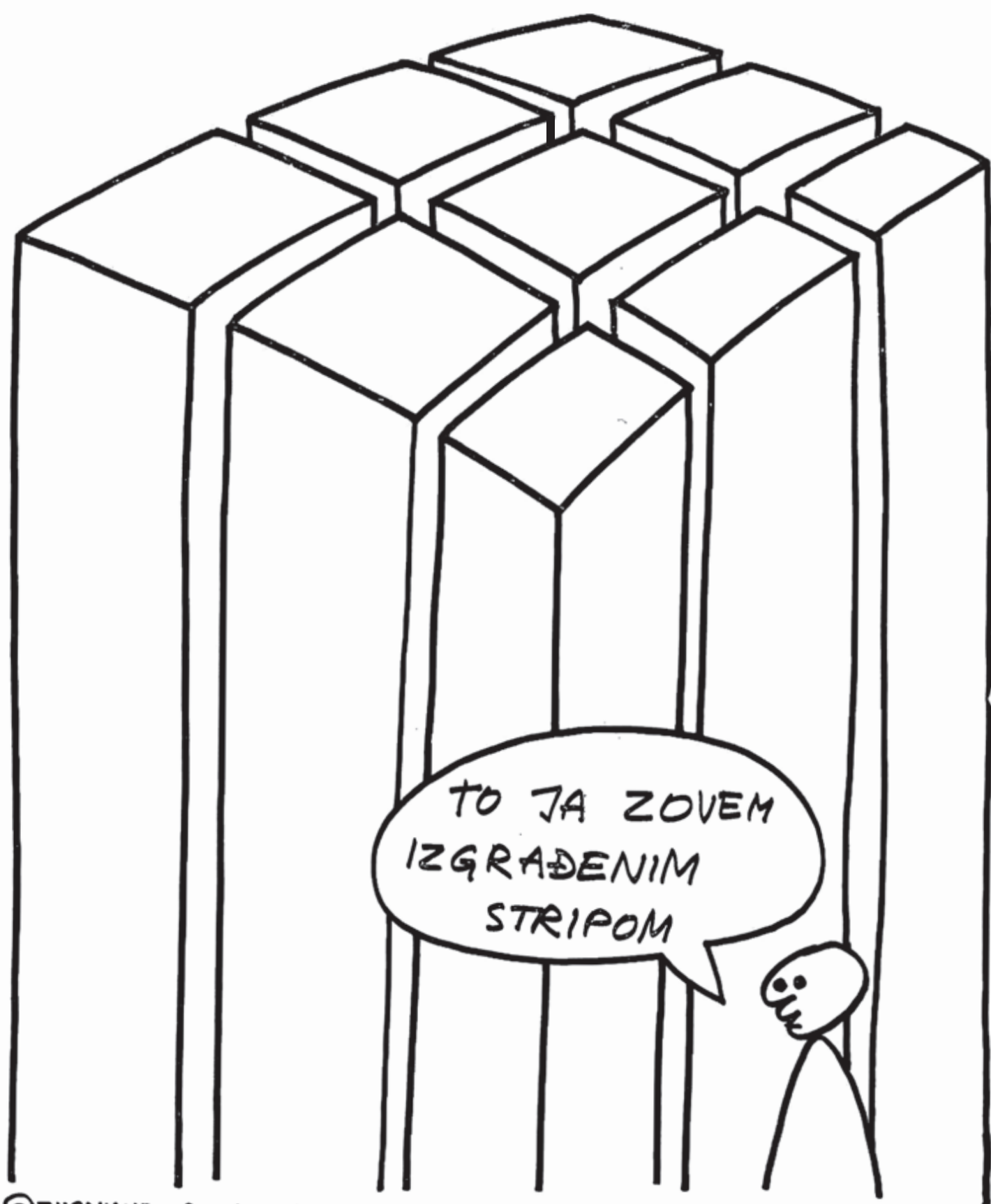
(Nastavlja se... To be continued...)

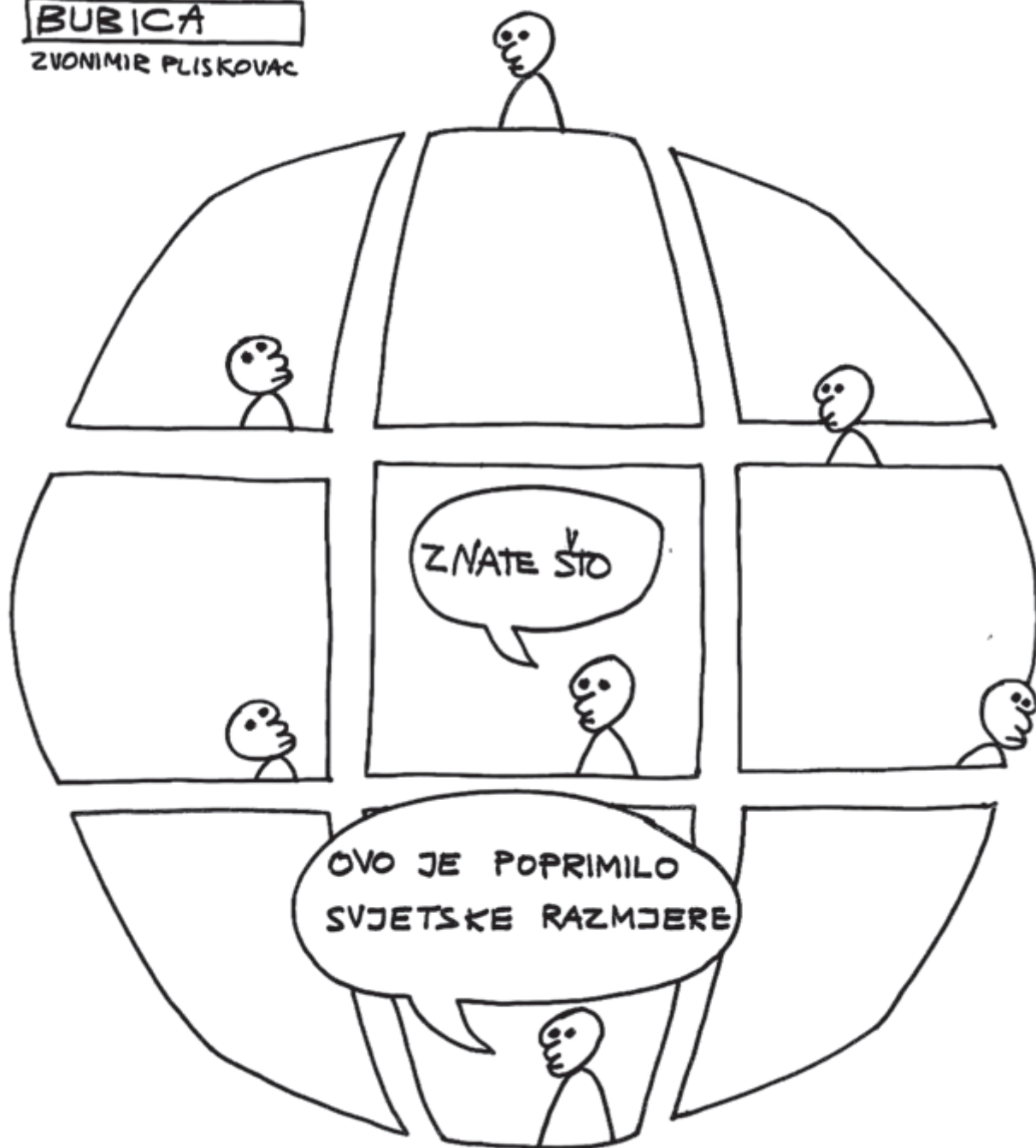
BUBICA

ZVONIMIR PLISKOVAC

BUBICA
ZVONIMIR PLISKOVAC

ČEKAM BOLJA
VREMENA

ZVONIMIR PLISKOVAC

Rođen 1952. godine u Rijeci.

Diplomirao povijest umjetnosti i arheologiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1977.

Objavljivao stripove karikature u listovima "Val" i "Novi list" u Rijeci, "Vjesnik", "Oko", "Studentski list" i "Polet" u Zagrebu. "Jež" u Beogradu i "Mladina" u Ljubljani.

1972. režirao animirani film "Piramida" za Filmoteku 16 u Zagrebu i 1977. animirani film "Hvala" za Zagreb, film.

1983. realizirao spomenik trinaestorice strijeljanih u Rijeci.

Član je ULUPUH-a od 1978. i HDLUR-a od 1979.

Adresa: 51000 Rijeka, Marohnićeva 16.

Born in Rijeka in 1952.

Graduated from the Faculty of Arts and Letters, Department of Art History and Archeology, University of Zagreb, in 1977.

Has published comics strips and cartoons in Val, Vjesnik, Oko, Mladina, Novi List, Polet, Studentski List.

Directed the animated films Pyramid (1972) and Thank You (1977.) in Zagreb.

In 1983. erected a monument to war victims in Rijeka.

Has engaged in newspaper, poster nad book design.

Member of the Association of Applied Arts of Croatia since 1978. and Croatian Association of painters Rijeka since 1979.

Address: 51000 Rijeka, Marohnićeva 16

SAMOSTALNE IZLOŽBE/ONE MAN EXHIBITIONS		
1974. Zagreb, Galerija Studentskog centra	1993. Zagreb, Galerija Studentskog centra	1984/85. Split, 6. bienale suvremene hrvatske grafike
Rijeka, Mali salon Moderne galerije	1998. Rijeka, Mali salon Moderne galerije	1986. Zagreb, 21. zagrebački salon
1977. Zageb, Galerija "Nova"	2000. Rijeka, Mali salon Moderne galerije	1987. Zagreb, ZGRAF 5
1978. Rijeka, Dom JNA	2001. Opatija, salon Juraj Šporer	1990. Zagreb, 25. zagrebački salon
Beograd, Galerija Studentskog kulturnog centra	2002. Rijeka, galerija Juraj Klović (Zvonimir Pliskovac, Gorki Zuvela)	1991. Zagreb, ZGRAF 6
1979. Rijeka, Gradina Trsat	2005. Rijeka, Mali salon Moderne galerije	Zagreb, Za obranu i obnovu Hrvatske
Zagreb, Galerija "Nova"	2011. Rijeka, Izložbeni prostor palače Garbas	1996. Zageb, Kabinet grafike HAZU, I. hrvatski trienale crteža
Krk, Stara gradska vijećnica	2020. Rijeka, galerija Garbas	Rijeka, Galerija Kortil, 50 godina HDLUR-a
1980. Rijeka, Muzej narodne revolucije	NAGRADE/AWARDS	1997. Rijeka, Muzej grada Rijeke 51. godišnja izložba HDLUR-a
1981. Banja Luka, Dom kulture	1987. Rijeka, Nagrada HDLUR-a	1998. Prag, II međunarodni trienale grafike
Rijeka, Korzo	2007. Rijeka, Nagrada HDLUR-a	1999. Zageb, Kabinet grafike HAZU, II hrvatski trienale crteža
1982. Ljubljana, Galerija Študentskog kulturnog centra	Sudjelovao na stotinjak skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu.	2000. Rijeka, 53.godišnja izložba HDLUR-a
Trieste, Galleria Centro Barbacan	VAŽNIJE SKUPNE IZLOŽBE/ COLLECTIVE EXHIBITIONS	2001. Zagreb, VII trienale hrvatskog kiparstva
Venezia, Galleria Nuovo Spazio (s Kalinom i Stipanovim)Rijeka, Galerija. Jadroagent	1973. Zagreb, 8. zagrebački salon	Rijeka, 54. godišnja izložba HDLUR-a
1983. Ferrara, Galleria Casa Ariosto	1974. Zagreb, 9. zagrebački salon	2006. Rijeka, 59. godišnja izložba HDLUR-a
Skoplje, Galerija Doma na mladite "25 Maj"	1976. Poreč, XVI Annale	2007. Rijeka, 60+1. godišnja izložba HDLUR-a
Rijeka, Moderna Galerija	Montreal, XIII svjetska izložba karikature	2008. Rijeka, Nikšić, Tivat, izložba nagrađenih autora 60+1
1984. Rijeka, Galerija Jadroagent	1977. Montreal, XIV syietska izložba karikature	2011. Rijeka, 65. godišnja izložba HDLUR-a - crtež - grafika
Novi Sad, Galerija ULUV-a	1979. Montreal, XVI svietska izložba karikature	2012. Zageb XI trienale hrvatskog kiparstva
1985. Pula, izložbeni salon	Zagreb, 11. salon mladih	2015. Rijeka, 69. godišnja izložba HDLUR-a
Osijek, Galerija "Waldinger"	Zagreb, ZGRAF 2	2016/17. Rijeka, 70. godišnja izložba HDLUR-a
1986. Opatija, Galerija foto ZOOM	1980. Zagreb, 11. zagrebačka izložba jugoslavenske grafike	2017. Rijeka, 71. godišnja izložba HDLUR-a
Split., Umjetnički salon	Montreal, XVII svjetska izložba karikature	2018. Zagreb, XIII trienale hrvatskog kiparstva
Novi Vinodolski, Narodna čitaonica	1981. Zagreb, 13. salon mladih	Rijeka, 72. godišnja iziožba HDLUR-a
Niš, Galerija suvremene umjetnosti	Rijeka, 13. bienale mladih	2019. Rijeka, 73. godišnja izložba HDLUR-a
Sarajevo, Galerija Doma mladih, Skenderija	Montreal, XVIII svjetska izložba karikature	2020. Rijeka, 74. godišnja izložba HDLUR-a
1988. Pazin, Etnografski muzej	1982. Split, Izložba "Kamen more"	2021. Rijeka, 75. godišnja izložba HDLUR-a
Sarajevo, Galerija "Novi Hram"	Montreal, XIX svjetska izložba karikature	
Rijeka, Mali Salon Moderne galerije	1983. Zagreb, 15. salon mladih	
Čačak, Galerija Centra za kulturu	Montreal, XX svjetska izložba karikature	
Zagreb, Galerija "Nova"	1984. Montreal, XXI svjetska izložba karikature	
Tivat, Galerija Centra za kulturu		
1991. Rijeka, Trsatski samostan		

BUBICA

ZVONIMIR PLISKOVAC

Izdavač: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka
Rijeka, Korzo 28/II, Tel: 051/332-494, 338-809
e-mail: hdlur@ri.t-com.hr,
web: <http://hdlu-rijeka.hr/>
Za izdavača: Damir Šegota
Urednica: Jasna Rodin
Administrativna služba: Jadranka Jerkić
Organizator: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka
Oblikovanje kataloga, plakata i pozivnice: Zvonimir Pliskovac
Postav izložbe: Zvonimir Pliskovac
Tehnički postav: Giulio Bonačić i Anton Samaržija

Tisak kataloga: Tiskara Studiograf, Rijeka
Br. kataloga: 5 / 22
Naklada: 100 komada
Naše programe podržavaju:
Odjel gradske uprave za kulturu Grada Rijeke
Ministarstvo kulture Republike Hrvatske
Županija primorsko-goranska

Galerija
Juraj
Klović
Rijeka

KYOS

OSTVARENJU IZLOŽBE SU POMOGLI:

**GIULIO BONAČIĆ • FOTO KURTI RIJEKA • DAMIR KRIZMANIĆ
• DRAGAN OGURLIĆ • BORNA I LOVRO PLISKOVAC • MUZEJ
MODERNE I SUVREMENE UMJETNOSTI RIJEKA • SIGNUM
GRAFIKA D.O.O. ZAGREB • TISKARA STUDIOGRAF
RIJEKA • VIŠNJA VIŠNJIĆ • JGL MUZEJ
FARMACIJE RIJEKA**

MEDIJSKI POKROVITELJ **NOVI LIST**

JGL
MUZEJ
FARMACIJE

KOCKICA

ZVONIMIR PLISKOVAC

